

BROJ 46. / GODINA: XLVI. / 2026.

Curčak

LIST UČENIKA OŠ DR. MATE DEMARINA MEDULIN

Cvrčak

Sadržaj

1. Zanimljivosti iz školskog života
2. Doživljaji s putovanja
3. Literarno-likovne stranice
4. Operacija: Toster, strip
5. Nova lica u našoj školi
6. Naši uspješnici
7. Sportske stranice
8. Ekskurzija za pamćenje
9. Sretno, osmaši!

Impresum

Cvrčak br. 46
Godina: XLVI.
Učenički list Osnovne škole dr. Mate Demarina Medulin
Munida 3
52203 Medulin
Tel. (052) 576 – 324, 576 – 005
ured@os-mdemarina-medulin.skole.hr

Odgovorni urednik:
Jakov Batinović
Urednice:
Samantha Cukon i Tina Ribić
Učeničko uredništvo: Frida Pola, Vita Radošević,
Tena Figurić, Lena Nikolić, Mia Roce, Katarina
Savić, Lovro Radošević i Luka Kumpare

Lektura i korektura:
Samantha Cukon i Tina Ribić

**Naslovnica: Učenički radovi produženog
boravka matične škole**

Tisak: MPS, Pula
Sponzori: Općina Medulin, Općina Ližnjan

Uvodnik

Drage čitateljice, dragi čitatelji!

S velikom radošću ponovno pokrećemo tiskano izdanje našeg školskog lista koji je opet okupio Novinarsku grupu, a ona je marljivo pratila događanja u školi i van nje da bismo vas mogli informirati o svim važnim zbivanjima i prikazati što potpunije rad škole.

Prolistajte i pročitajte Cvrčak od prve do posljednje stranice, sigurno ćete naići na neke vama zanimljive sadržaje i prisjetiti se nekih važnih i lijepih trenutaka.

Posebne zahvale upućujemo Općini Medulin i Općini Ližnjan koje su omogućile tiskanje našeg učeničkog lista na zadovoljstvo svih nas jer tradicija našeg Cvrčka je duga i neka traje što dulje!

Želimo vam sretno i ugodno ljetno praznike!

Uredništvo

Novinarska grupa

Uvijek veselo na Obiteljskom danu

9. obiteljski dan održao se u nedjelju 12. listopada od 11 do 15 sati s bogatim programom. Na medulinskoj rivi, ispred Malina na vitar, postavljeni su štandovi s dječjim suvenirima, radovi učenika OŠ dr. Mate Demarina Medulin, bogata domaća hrana i kolači te tombola sa svim dobitnim listićima koji su ulazili u bubanj za glavne nagrade. Od ostalih zanimljivosti našli su se tu i poligon za djecu, napuhanci, sportsko zabavne igre i stup za penjanje za male i velike. Svi su bili veseli i sretni tog sunčanog dana jer je sav novac sakupljen bio namijenjen u humanitarne svrhe, za pomoć udruzi Naš san, njihov osmijeh, a sakupilo se 18 000 eura. Dobro raspoloženje dodatno su podizali plesni nastupi i Škico acoustic band!

Lovro Radošević, 6.a

Dan zahvalnosti za plodove zemlje

U četvrtak 16. listopada učenici naše škole obilježili su Dan zahvalnosti za plodove zemlje donijevši u školu razna peciva, kolače, slastice i kruh kojim su se počastili na drugom velikom odmoru. Prostor škole uredili su likovnim i literarnim radovima, a na stolove postavili razne jesenske plodove – šipak, kukuruz, mandarine, grožđe, žižule, jabuke, kruške, bundeve... Bila je to prava gozba prepuna slatkih mirisa koji su se širili hodnicima škole i pozivali sve prisutne da se okupe oko stolova i počaste ukusnom hranom.

Novinarska grupa popratila je izložbu hrane učenika viših razreda, a zatim su posjetili učenike nižih razreda i porazgovarali o njihovim utiscima.

Enisa Bešić, učenica 4. b razreda, rekla nam je da je s mamom ispekla čupavce i da joj se cijela svečanost jako svidjela. Mirna Divković, učenica 3. a, danas je proslavila rođendan pa je učenike svog razreda počastila bombonima, a i našu novinarsku grupu. I njoj se svidjela današnja izložba hrane. Nicol Debeljak i Aurora Lekaj, učenice 3. b razreda, bile su zadovoljne današnjim danom koji je bio pun radosti i sreće, a hrana je bila fina i ukusna.

Na kraju smo porazgovarali s učiteljicom Marinom Šnobl koja predaje vjeronauk u našoj školi i inicijator je ovog događaja. Jako joj se sviđa kako su se učenici, roditelji i učitelji odazvali na poziv, probala je puno finih proizvoda i primjećuje da je u našoj školi danas jako vesela i sretna atmosfera. Jučer je pekla kruh sa svojim sinom jer je i on obilježio Dan kruha u svojoj školi, pa je jedan kruh donijela i u našu školu.

Učenici naše škole već tjedan dana uredili su učionice i hodnike, puni pozitiv-

nog uzbuđenja i iščekivanja ovoga dana posvećenog kruhu i plodovima zemlje. Zajedno sa svojim ukućanima pekli su kruh i ostala peciva, a zajedno sa svojim prijateljima blagovali su za istim stolom. U hrani su uživali i veliki i mali.

Bio je ovo svečan dan u kojem smo se prisjetili da do hrane dolazimo radom i trudom marljivih ljudi, da hranu trebamo cijeniti i poštivati. Dan zahvalnosti za plodove zemlje nosit ćemo dugo u lijepom sjećanju.

Novinarska grupa

Denis Figurić, gost na satu lektire u 6. b

Poseban gost na satu lektire

U mjesecu studenom, kad obilježavamo Dan sjećanja na žrtvu Vukovara, na satu lektire u našem je razredu gostovao poseban gost - moj tata Denis Figurić. Bilo je to doista nezaboravno iskustvo. Za lektiru smo trebali pročitati Mali ratni dnevnik, Stjepana Tomaša, o djevojčici Cvijeti koja proživljava prve ratne dane u rodnom Osijeku. Bili smo svi spremni za sat, s dnevnicima čitanja u kojima smo odgovorili na sva pitanja i iznijeli svoje stavove o djelu, ali sat je ipak bio realiziran na drukčiji način. Zapravo, kao da nam je Cvijeta došla na sat, moj tata je donio svoj ratni dnevnik koji je vodio kao jedanaestogodišnjak za vrijeme Domovinskog rata kada je iz rodni Gorica morao nenadano pobjeći s obitelji najprije u Zagreb, a zatim u Novu Gradišku gdje su ostali do kraja rata.

Moj tata danas ima 44 godine i nije ni slutiti mogao da će o svom ratnom dnevniku govoriti u razredu pred svojom kćeri.

Dnevnik je vodio od 4. 3. 1993. do 2. 9. 1993., a započinje ga riječima: „Mirno je. Tata odlazi sutra. (...) Puno ih fali u školi.“ Tako se prisjeća ratnih dana: oca i djeda koji stalno odlaze na ratišta, prijatelja iz škole kojih sve manje ima, svakodnevnih bjegova u podrum za vrijeme bombardiranja grada, napuštanja rodne kuće te bijeg u napuštenu kuću gdje je obitelj pronašla sigurnost, iako prave sigurnosti

nigdje nije bilo. Najgore iskustvo mu je bilo kada bi otac i djed odlazili na ratište, najavili mu da će se vratiti za par dana, a nije ih bilo tjednima. Ako bi djed negdje u nekome selu uspio doći do telefona, javio bi im se i tako ih umirio. Najvažnije mu je bilo da otac i djed ne stradaju.

„Nedjelja 11. 4. 1993. Mirno je. Uskrs. Bio sam u crkvi. Svi smo veseli. Svi smo veoma sretni. Šteta što nema tate.“

„Ponedjeljak 12. 4. 1993. Mirno je. Tata i dida dolaze sutra, još danas ne idemo u školu, pa onda sutra. Sve je u redu.“

Svi smo sa zanimanjem slušali i postavljali pitanja, a on je odgovarao, i pričao, i pričao, i pričao... Svega se prisjetio, čak najmanjeg trenutka koji je tada proživljavao. Zanimalo nas je kako su se na bojišnici hranili, što su kuhali, kako su se opskrbljivali municijom, kako su odvozili ranjenike u bolnicu... Tata je opširno pripovijedao, bilo mu je drago da postavlja takva pitanja. Vidjelo se da je ganut, kao i svi mi koji smo ga slušali, mnogi sa suzama u očima.

Pokazao nam je fotografije iz rata pa i novinske članke u kojima su bili spomenuti moj djed Dragan, baka Milica i pradjed Rudolf za vrijeme ratnih zbivanja u njihovu selu i okolici. Pripovijedao nam je o načinu života u ratnim uvjetima – često je nestajala struja, oko njih su padale granate, nije bilo puno hrane... Zanimljivo je bilo da su vojnici na početku rata bili naoružani samo lovačkim puškama. Djeca se nisu smjela udaljavati od svojih kuća zbog zračne opasnosti. Sirene su često najavljivale granatiranje i bombardiranje te su svi morali bježati u podrum.

„Utorak 27. 4. 1993. Mirno je. Tata odlazi sutra ujutro. Nešto mi je govorio da će kupovati auto. Za peti mjesec lektira Eko.“

„Subota 1. 5. 1993. Mirno. Tata je došao odmah ujutro i donio raketu. Vrlo sam sretan.“

„Srijeda 7. 7. 1993. Mirno je. Kao i obično sunčano. Nismo išli na bazen već dva dana. Sutra je i bratu rođendan.“

„Četvrtak 8. 7. 1993. Mirno i stabilno vrijeme sa suncem. Danas je bratov rođendan. Napunio je osam punih godina. Nažalost, nema slavlja.“

U svom dnevniku bilježi događaje koje je proživljavao tijekom teških ratnih godina, i one zastrašujuće i one lijepe. Zapisi su kratki, ali dirljivi i gotovo svakodnevni. Za razliku od Cvijetina dnevnika on bilježi stvarne događaje koji su stali u malu, tanku bilježnicu crnih kožnatih korica s hrvatskim grbom na naslovnici i naslovom Dnevnik 93.

Sve ove godine svoj dnevnik čuvao je na tavanu do trenutka kada smo ga pozvali u školu da gostuje na satu lektire. Tada je taj dnevnik postao puno više od obične bilježnice s bilješkama i dobio novu snagu.

Završava riječima:

„2. 9. 1993. Mirno je. Danas mi je rođendan, napunit ću 12 godina. Neće biti slavlja. Mama je dobila hranu

KRAJ DNEVNIKA!!!“

Sat lektire završio je našim antiratnim porukama i pismima koje smo uputili Cvijeti. Čitajući i slušajući o ratu, srce nam se slamalo razmišljajući o ljudima koji su i danas žrtve rata. Bio je to sat lektire koji ćemo pamtit i zauvijek.

Tena Figurić, 6.b

Vukovaru za njegov Dan

Vučedolska golubica, simbol Grada
U srcu slavonske zemlje.
Kuće i ognjišta, razrušeni domovi.
Obnovljeni vodotoranj na kome
Visoko se opet zastava vijori.
A u ponosnim srcima
Radost pobjede se ori.

Novinarska grupa

Sat lektire na drukčiji način

26. studenog na satu lektire u 6. b razredu gostovao je Denis Figurić, tata naše učenice Tene. Na temu Malog ratnog dnevnika Stjepana Tomaša nadovezao svojim ratnim dnevnikom koji je kao desetogodišnjak vodio od 4. 3. 1993. do 2. 9. 1993. godine. U razdoblju od šest mjeseci bilježio je dnevna događanja koja su se ticala svakodnevnog života: obitelji, škole, prijatelja, vojnih napada... Bilo je uzbudljivo u rukama držati bilježnicu koja je između svojih crnih korica sačuvala uspomene na stvarna ratna zbivanja, događaje i ljude. Učenici su sa zanimanjem razgledali isječke iz novina i fotografije razorenog sela Gorice, oca i djeda branitelja, kao i druge prizore iz ratnih dana.

Denis Figurić pripovijedao nam je o svom djetinjstvu i početku Domovinskog rata kada je izbjegao s obitelji pred ratnim razaranjima iz sela Gorica u Novu Gradišku. Tu je nastavio osnovnu školu i živio do kraja rata, do trenutka kad je njegova kuća bila obnovljena i kad se obitelj mogla vratiti u rodni kraj. Njegova sjećanja na ratna stradanja slična su zapisima djevojčice Cvijete u Malom ratnom dnevniku, sjećanja na granatiranje

grada, sirene koje su najavljivale napade, skrivanje u podrumima, izbjeglištvo, glad, neizvjesnost i strah – sve što rat uvijek donosi sa sobom.

Učenici su pažljivo slušali njegovo svjedočenje: opisao je način na koji je njegovo selo bilo napadnuto, dan kada je cijela obitelj napustila dom i bez ičega otišla u nepoznato, nastavak života i školovanja u novoj sredini, nedostatak hrane i odjeće koje su dobivali preko Crvenog križa, iščekivanje tate i djeda da se vrate iz vojnih operacija... Učenici su postavljali pitanja i vrlo emotivno iskazivali svoje dojmove.

U mjesecu studenom s posebnim se poštovanjem prisjećamo Domovinskog rata, uređujemo panoe, palimo svijeće, održavamo predavanja na tu temu, no ove smo godine prvi put ugostili sudionika Domovinskog rata koji nam je na neposredan, zanimljiv i potresan način govorio o ratnim uspomenaма kroz perspektivu djeteta. Bio je to sat lektire koji ćemo dugo pamtit i jer u rukama nam je bio mali ratni dnevnik, ali ovaj put ne plod piščeve imaginacije, već istinita zabilježka stvarnih ratnih događaja.

Naše antiratne poruke odraslima

ČEMU SLUŽE RATOVI?

Ljudi kažu da bi se osvojila nova područja, ali je li osvajanje zemlje vrijedno tolikih žrtava? Toliki ljudi bježi od rata, gube članove obitelji, prijatelje... Je li to zaista vrijedno? Odrasli, koji ovo čitate, spriječite rat da sva djeca mogu imati mirno djetinjstvo, da bude mir na Zemlji.

Ester Viktorija Lorenzin

Odrasli, čemu rat ako ćemo na kraju sve izgubiti? Bolje je cijeniti ono što sad imate, nego to izgubiti. Zašto morate napraviti žrtve od ljudi ako vam nisu ništa skrivali? Sve se može riješiti na lijep način.

Ana Kirac

Dragi odrasli... zapravo, vrtićanci jer se tako ponašate kada ratujete. Zar stvarno mislite da je potrebno žrtvovati ljude i djecu zato što vi niste dobili ono što ste htjeli? To je jako djetinjasto i sebično. Ljudi gube mame, tate, djecu, dom... Nemojte da gubimo ljude, domove, domovine. Zaustavite rat!

Lena Nikolić

Večer matematike

U petak 20. ožujka, u vremenu od 17 do 19 sati, u našoj je školi održana **Večer matematike**, događanje koje je i ove godine okupilo velik broj učenika i roditelja u ugodnom i poticajnom ozračju.

Učenici od 3. do 8. razreda sudjelovali su u aktivnosti „**Otkrij misterij**“, gdje su rješavanjem pažljivo osmišljenih matematičkih zadataka postupno otkrivali dijelove priče i dolazili do konačnog rješenja. U ovoj izazovnoj aktivnosti sudjelovalo je čak **45 timova**, od kojih je svaki imao po tri učenika, što svjedoči o velikom interesu i timskom duhu naših učenika.

Najmlađi učenici, od 1. do 2. razreda, sudjelovali su u aktivnosti „**Matematička putovnica**“. Kroz različite radne centre rješavali su zadatke prilagođene svom uzrastu te su za svaki uspješno riješen zadatak dobivali pečate. U aktivnosti je sudjelovalo **63 učenika**, a posebnu vri-

jednost događaju dalo je i sudjelovanje roditelja koji su pomagali djeci u rješavanju zadataka.

Zahvaljujući velikodušnosti sponzora, za učenike su bile osigurane vrijedne nagrade. Među nagradama su se našli:

-obroci i poklon-bonovi u McDonald's – u, Sandwich Club, Pizza Corso, Pizza Kantun, Jupiter i Pulačinka

-sportske i zabavne aktivnosti poput Padel centar, Kuglana i Jangalooz

-ulaznice za Kino Valli

-adrenalinke aktivnosti poput Adrenalinski park Medulin i paintballa

-te vodene avanture u WiBit aquapark Šćuza

Za najmlađe sudionike također su bile pripremljene nagrade prilagođene njihovom

uzrastu pod sponzorstvom papirnice Pajo i PrintStudia Pula, poklon paketi, šestari i kasice prasice za uspomenu na ovogodišnju Večer matematike.

Ova Večer matematike još je jednom pokazala kako matematika može biti zabavna, zanimljiva i poticajna kada se učenje poveže s igrom, istraživanjem i zajedništvom. Zahvaljujemo svim učenicima i roditeljima koji su dolaskom doprinijeli uspješnoj realizaciji ovog događaja.

Veliku zahvalu upućujemo našim **učiteljicama i kolegicama** koje su svojim trudom, kreativnošću i predanošću sudjelovale u pripremi i provedbi ove Večeri matematike. Njihov angažman, ideje i timski rad bili su ključni za uspješnu organizaciju događaja te stvaranje poticajnog i veseloga okruženja za sve sudionike. Hvala im što svojim radom svakodnevno doprinose kvaliteti odgoja i obrazovanja naših učenika.

Posebno zahvaljujemo svim sponzorima na iskazanoj dobroj volji, velikodušnosti i želji da podrže ovakva događanja. Njihova podrška ne doprinosi samo radosti naših učenika, već i važnoj misiji **popularizacije znanosti i matematike među mladima**.

Hvala što prepoznajete vrijednost ulaganja u znanje, znatiželju i budućnost naše djece.

Božićna priredba

Božićna priredba

U Osnovnoj školi dr. Mate Demarina u petak, 19. 12. 2025. godine, održana je božićna priredba u kojoj su sudjelovali učenici matične škole. Program su vodile učenice Lena i Tena iz 6. b razreda, a priredba je bila strukturirana u tri programske cjeline koje su obuhvatile glazbene, literarne, recitacijske i scenske točke učenika razredne i predmetne nastave te gostujućeg plesnog studija.

Priredba je protekla u znaku toplog blagdanskog ozračja i zajedništva, a publika je mnogobrojne izvođače – plesnu grupu 1. b razreda, recitacije na njemačkom jeziku 2. a razreda, recitaciju na talijanskom jeziku učenice Nikoline Pudelko, plesnu grupu 4. b razreda, recitaciju učenice Enise Bešić na njemačkom jeziku, školski zbor, dramsku skupinu „Demarinci“ te skupine plesnog studija „Piruet Medulin“ – nagradila srdačnim pljeskom. Ovim je događajem još jednom obilježen dolazak blagdana te istaknuta važnost međusobnog druženja i dijeljenja radosti.

Nakon završetka programa u prostoru ispred dvorane održan je božićni humanitarni sajam na kojem su učenici i učitelji Likovne grupe, Modelara, 2. a razreda, 3. a i 3. b razreda te produženog boravka škole predstavili prigodne proizvode i rukotvorine. Sajam je imao humanitarni karakter te su prikupljene donacije namijenjene udruzi „Dnevni centar za radnu terapiju i rehabilitaciju Pula“.

Zahvaljujući velikodušnosti posjetitelja, još je jednom pokazano koliko su solidarnost i empatija prisutne među nama.

Festival matematike

Dana 8. svibnja na Festivalu matematike održanom u Puli sudjelovalo je ukupno 20 učenika i učenica iz naše škole, od petog do osmog razreda. Učenici su bili podijeljeni u pet timova, koji su vrijedno i uspješno zastupali našu školu.

Tijekom festivala, učenici su pokazali odlično razumijevanje matematičkih zadataka, timski duh i kreativnost u rješavanju problema. Osim što su uspješno predstavili svoje matematičko znanje, svi su se lijepo i pristojno ponašali, čime su ostavili izvrstan dojam na organizatore i ostale sudionike.

Festival je pružio izvrsnu priliku za učenje kroz zabavu i druženje, a svi su sudionici istaknuli kako su se ugodno i zabavno proveli. Zahvaljujemo organizatorima na odličnoj prilici te se veselimo budućim natjecanjima i druženjima.

Učiteljice matematike

Građanski odgoj i obrazovanje – izvannastavna aktivnost

U našoj Školi i ove školske godine provodila se izvannastavna aktivnost GOO u koju su uključeni učenici predmetne nastave. U opuštenom okruženju učenici su tijekom cijele školske godine marljivo učili kako biti aktivniji građani društva i zajednice. Tijekom godine kao najvažniji dragulj izdvajamo volontiranje jer smo u suradnji s mnogim udrugama volontirali

i provodili svoje vrijeme s potrebitima i time obogatili i sebe. U ovoj zanimljivoj godini sudjelovali su u mnogim radionicama učeći o pravima, muško- ženskim poslovima, važnosti mira, solidarnosti i poštovanja. Kroz izvanučioničku nastavu naučili smo jako puno o vrijedno-

sti novca i snalaženja u novim životnim izazovima. Kruna ove godine susret je s načelnikom Općine i aktivno sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču svih nas! Radujemo se idućoj godini i novim saznanjima i posjetima!

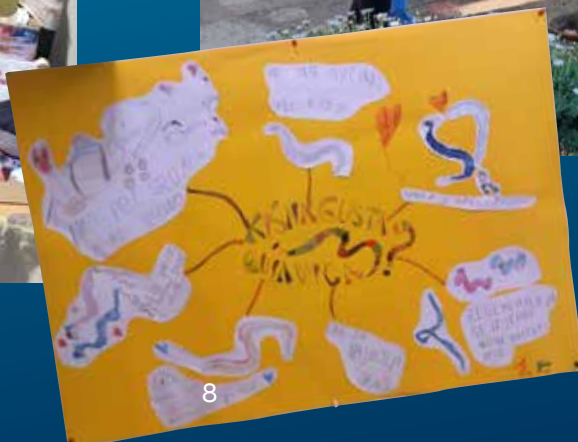
Učiteljica: Marina Šnobl

Dan Općine Ližnjan

Dana 15.4.2026. u 17 sati Općina Ližnjan svečano je obilježila 33. obljetnicu svojega osnutka u Društvenoj dvorani Ližnjan. U prisustvu brojnih uzvanika, predstavnika lokalne vlasti i mještana, u svečanom programu sudjelovala je i naša Folklorna grupa iz Područne škole Šišan koja je svojim nastupom istarskih tradicionalnih plesova Šete paši i Balun pridonijela cijeloj svečanosti.

Voditeljica: Dolores Modrušan

MAŠKARE

U utorak, 17. veljače 2026. godine, u našoj školi bio posebno veseo dan. Maškare su nam donijele malo razbibrige, veselja, smijeha, ali i fine krofne te fritule. Tradicionalno, od prvoga do osmoga razreda, učenici i djelatnici naše škole maskiraju se i postaju sve što im mašta poželi. Kako bi maske bile što kreativnije i zabavnije, pomažu i roditelji, bake, djedovi – ma gotovo svi!

Zahvaljujući zajedničkom angažmanu, tijekom prva tri školska sata na hodnicima i u učionicama mogli smo sretati razne kombinacije maski, likove iz priča, filmova i računalnih igara, ali i mnogo pospanaca koji su iskoristili priliku te došli ravno iz kreveta – u pidžamama.

Potom se je 4. i 5. školski sat zabava pod maskama preselila u školsku dvoranu, gdje smo uz voditeljice programa, učenice Fridu i Mi, imali predstavljanje programa i ulazak maštovitih grupnih maski razreda. Zatim je uslijedio nezaboravni ples pod maskama uz fantastičnu i pomno biranu ritmičnu glazbu uz koju su naši učenici i učitelji pokazali sva svoja plesna umijeća.

Cijenjena Komisija ovogodišnjih maškara imala je zahtjevan zadatak još pomno promatrati grupe i pojedince te odabrati najbolje pojedinačne i grupne maske razredne i predmetne nastave, ali i istaknuti najkreativnije maskirane učitelje.

Tradicionalno važan trenutak maškara je Šentenca za Pusta, koju nam je učenica Marta pročitala s velikom važnošću i ozbiljnim pristupom, kako i situacija nalaže. Tekst su osmislile literarna i novinarska grupa škole pa vam ga prenosimo u cijelosti:

Šentenca

Čujte i počujte, daje se na znanje,
Danas kaznimo Pusta, ni više ni manje!
Kriv je za sve jedinice i neznanje,
Za loše vladanje,
Za teško stanje!
Zato smo tu da mu danas sudimo,
Ni jednu priliku mu više ne nudimo!
Neka čuje što mu spada,
Jer kriv je za stotinu jada!
Kriv je za svaki rat, glad i bijedu,
Kaznit ćemo zato tu njegovu glavu sijedu!
Kriv je za potrese, poplave i vremenske nepogode,
Suše, požare i ostale nezgode.
Kriv je za male plaće, velike troškove i skupe cijene,
Sad će vidjeti kad mu sve naopako krene.
Kriv je za bolesti koje oko nas vrebaju,
Zbog čega ljudi razne lijekove trebaju.
Došao je tren istine i pravde,
Svi ti zajedno poručujemo:
Počivaj u miru, stari gade!
Kaznimo Pusta!

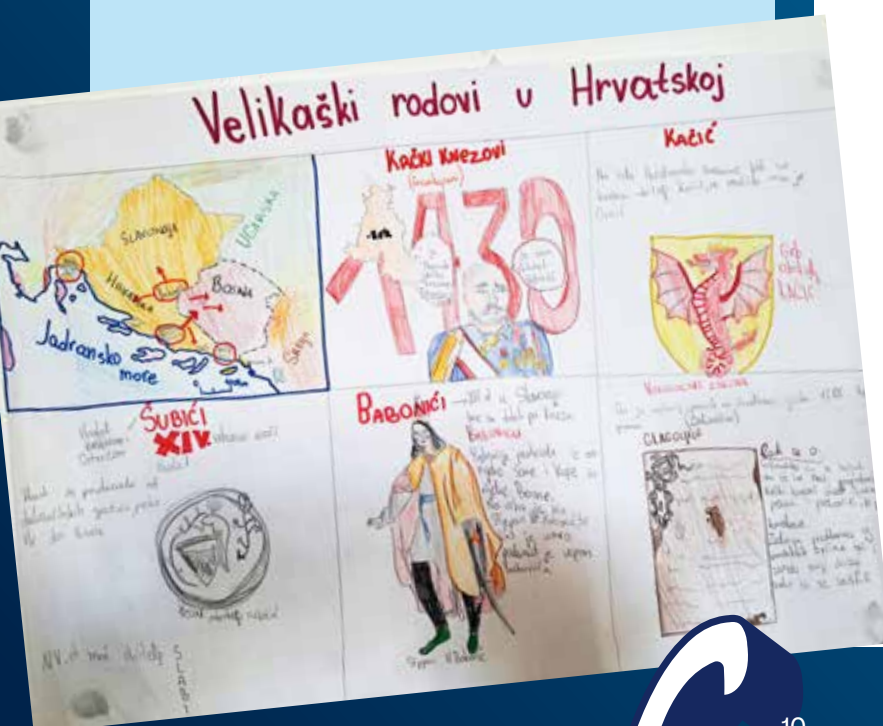

1100 godina Hrvatskog kraljevstva

Odlukom Hrvatskog sabora 2025. godina proglašena je Godinom obilježavanja 1100. godine Hrvatskog Kraljevstva. Tim povodom učenici 6. a i 6. b razreda na satima Povijesti i na grupi Mali povjesničari izrađivali su stripove na temu Povijest Hrvata. Teme stripova bile su raznolike, od samog dolaska Hrvata na ove prostore u 7. stoljeću, potom pokršćavanje Hrvata tijekom 9. stoljeća, sve do pojave glagoljice na Kvarneru i u Istri. Velika važnost u stripovima dala se našim hrvatskim plemićkim obiteljima: Šubićima, Frankopanima i Kačićima.

Naši učenici vratili su nas u 925. godinu kada se okrunio Tomislav, a upravo se 2025. godine obilježila 1100. godišnjica tog događaja. Kralj Tomislav je pod svojom vlašću ujedinio Hrvatsku i Dalmaciju te je bio prvi vladar koji je vladao područjem od rijeke Drave do Jadranskog mora. Njegovi vojni uspjesi bili su veliki i u njegovo vrijeme rastao je ugled naše Hrvatske koji se najbolje očitovao u pismu pape Ivana X.

Prvi hrvatski kralj Tomislav nije prošao nezabilježeno i neprimijećeno kod naših učenika koji su ovu važnu obljetnicu njegove krunidbe zabilježili u formi stripa i uredili izložbu svojih radova.

Dan škole

26. SVIBNJA 2026. GODINE, SVEČANOM JE PRIREDBOM OBILJEŽEN DAN ŠKOLE I ZAVRŠETAK JOŠ JEDNE USPJEŠNE ŠKOLSKJE GODINE. UČENICI, UČITELJI, RODITELJI I BROJNI GOSTI UŽIVALI SU U RAZNOVRSNOM PROGRAMU.

Prije početka svečane priredbe održana je zajednička sjednica Školskog odbora, Vijeća roditelja, Učiteljskog vijeća te vanjskih suradnika škole na kojoj je predstavljen pregled rada škole tijekom školske godine 2025./2026.

Tom su prilikom istaknuti brojni projekti, aktivnosti, natjecanja, uspjesi učenika i učitelja, vanjskih suradnika i podupiratelja Škole te događanja koja su obilježila školsku godinu.

U znak zahvalnosti za uspješnu suradnju i doprinosu radu škole, ravnatelj škole uručio je zahvalnice vanjskim suradnicima i partnerima škole.

Program priredbe je započeo izvedbom himni „Lijepa naša“ i „Krasna zemljo“ u izvedbi školskog zbora, nakon čega su prisutne pozdravili voditelji programa učenici Lena i Noah, ravnatelj škole Jakov Batinić te pročelnica Općine Medulin Suzana Racan Stern.

Tijekom večeri posebno su istaknuti učenici i mentori koji su tijekom školske godine predstavljali školu na županijskim i državnim natjecanjima, ostvarivši vrijedne rezultate i uspjehe.

Bogati program nastavljen je nastupom učenika 1. a i 1. b razreda koji su izveli ve-

selu pjesmu „Vučja želja“. Učenici 3. razreda Područnog odjela Banjole izveli su zanimljiv i duhovit igrokaz „Škola nekad i sad“, ulomak iz predstave na čakavštini „Naše stare užance“.

Glazbeni dio programa obogatili su učenici Područne škole Ližnjan izvedbom na blok flautama, dok su se učenice 4. b razreda recitalom „Sommerspaß“ i učenici petih razreda pjesmom „Das ist gerade, das ist schief“ predstavili publici na

njemačkom jeziku spojivši govor, pokret i glazbu na zabavan i kreativan način.

Posebnu pažnju publike privukla je recitacija pjesme „Did“ na medulinskom govoru koju su izveli učenici 4. a razreda, čuvajući tako zavičajni govor mjesta i škole.

Dramska skupina Demarinci odglumila je igrokaz koji su sami napisali „Najčudniji, ali najbolji razred“, prikazavši različite karaktere učenika koje možemo pronaći u svakom razredu.

U suvremenom plesnom ritmu učenici 4. b razreda izveli su plesnu točku inspiriranu pjesmom „Chandelier“, dok je folklorna grupa Šišan oduševila publiku izvedbom istarskih narodnih plesova Balun i Šete paši, njegujući tradiciju i običaje našega kraja.

Za sam kraj programa školski zbor i plesna grupa 1. b razreda izveli su dojmljivu pjesmu „Circle of Life“ iz mjuzikla Kralj lavova, čime su na simboličan i emotivan način zaokružili večer zajedništva, prijateljstva i školskog duha.

Zahvaljujemo svim učenicima, učiteljima, stručnim suradnicama, roditeljima i djelatnicima škole koji su svojim trudom, podrškom i zajedništvom pridonijeli uspješnoj organizaciji ove svečanosti.

Svima želimo ugodne, vesele i bezbrižne ljetne praznike!

Učiteljica: Martina Marčeta Šverko

Produženi boravak naš je drugi dom

UČENICI PRODUŽENOG BORAVKA MATIČNE ŠKOLSKU GODINU 2025./2026. OBILJEŽILI SU KROZ RAZNE KREATIVNE I EDUKATIVNE RADIONICE I PROJEKTE.

Okušali smo se na slijedećim poljima:

- STEAM radionice (pokusi, proučavanje optičkih iluzija, izrada "Slime-ova", radionice izrade prirodne kozmetike, inženjerski izazovi, radionice šivanja na šivačkoj mašini i dr.)
- kreativne radionice (izrada predmeta od recikliranih materijala, izrada predmeta od gline, pokloni za Majčin dan, Očev dan, Dan učitelja...)

- terenska nastava u suradnji s JU Kamenjak
- humanitarna akcija prikupljanja igračaka i kreativnog materijala za odjel Pedijatrije Opće bolnice Pula
- sudjelovanje u božićnoj humanitarnoj akciji prikupljanja sredstava za Udrugu roditelja osoba s kombiniranim smetnjama u psihofizičkom razvoju Istarske županije
- kulinarske radionice (izrada palačinki, fritula, kiflica, zdravih napitaka)
- radionice o prijateljstvu, empatiji i međusobnom poštivanju
- dramske, glazbene i plesne radionice
- radionice razvoja senzomotorike i proprioceptivnog sustava

Naše zajedničko vrijeme bilo je vrijeme podrške, razumijevanja i rasta. Radili smo na obrazovnim ishodima, a još više na onima koji ponosno stoje ispred njih, onih

prvih i jednih odgojnih ishoda. Ono što je ispunilo naše vrijeme, nisu samo lekcije iz udžbenika, nego smijeh, trud, rad, pokoja suza i razbijeno koljeno.

Vole vas učitelji i učenici produženog boravka i želimo vam duuu-gooo i toplo ljeto!

Učitelji:
Hrvoje Bogojević
Danijela Sergo Buić
Heda Greblo
Antonela Brajković

Kreativna grupa III.b

Učenici III.b razreda MŠ svojim kreativnim radovima sudjelovali su humanitarno na Obiteljskom danu, u projektu „Srcem do sinergije ekologije i zdravlja“, na Božićnoj i završnoj školskoj priredbi, na izložbama dječjih radova te ostalim projektima i natjecajima. Glavni cilj im je bio razveseliti svojim stvaralaštvom sve ljude oko sebe kao i sebe same. Nadamo se da su u tome uspjeli!

Međunarodni dan bioraznolikosti

Povodom 22. svibnja – Međunarodnog dana bioraznolikosti i Dana zaštite prirode u Republici Hrvatskoj, članovi izvannastavne skupine Mladi prirodnjaci, izradili su prigodan pano posvećen zaštićenim biljkama i životinjama Hrvatske.

Kroz crteže, fotografije i kreativne poruke podsjetili su nas koliko je bogata i dragocjena priroda koja nas okružuje te koliko je važno čuvati njezinu raznolikost za buduće generacije.

Učiteljica:
Sanja Štern-Vukotić

Prvašići

8. rujna 2025. održan je prijem prvašića na svečanoj priredbi dobrodošlice na kojoj su upoznali svoje učiteljice i započeli prve školske korake. Jedan od najznačajnijih dana za svakog učenika i roditelja, kao i za učiteljice i učitelje, upravo je prvi dan škole.

U ozračju uzbuđenja i veselja, učiteljice Ivana Radola i Martina Kolega preuzele su prve razrede matične škole, učitelj Dimitrije Milaković prvi razred u PŠ Banjole, učiteljica Ivana Mihaljević svoje prvašice u PŠ Ližnjan i učiteljica Dragica Dorić u PŠ Šišan.

Svim prvašićima želimo sretno i uspješno putovanje na kojem ih čeka puno učenja i igre, stjecanje znanja i novih prijatelja.

Moje putovanje u Istanbul

U ranim jutarnjim satima stigli smo u zagrebačku zračnu luku. Bila sam jako uzbuđena jer je ovo bilo moje prvo putovanje u Istanbul. Avion je poletio u 9:30 i let je prošao vrlo brzo. Kad smo sletjeli, iznenadilo me koliko je Istanbul ogroman grad i koliko je živahno sve oko nas. Također, u Turskoj je vremenska razlika iznosila dva sata više u odnosu na Hrvatsku.

Od zračne luke do hotela nam je trebalo dosta dugo jer su Istanbulu svakodnevno ogromne gužve na šta su stanovnici već naviknuli. U hotel smo stigli popodne i malo se odmorili, a onda smo krenuli u naš prvi obilazak.

Vozili smo se gradskim prijevozom do trga Taksim, koji je pun ljudi i šarenila. Šetali smo poznatom ulicom Istiklal i sve mi je bilo jako zanimljivo; mirisi hrane iz restorana, zvukovi tramvaja, lokalne muzike i puno različitih dućana. Posjetili smo i kulu Galata, koji izgleda kao da je iz neke stare priče. Kad smo prešli most Galata, vidjeli smo puno ribara kako love ribu. Večerali smo uz pogled na Zlatni rog i svjetla grada koja su se polako palila. Bilo je stvarno čarobno. Navečer smo se vratili u hotel i već nakon prvog dana sam bila puna dojmova.

Drugi dan, nakon doručka, otišli smo s vodičem u stari dio grada. Prvo smo vidjeli Hipodrom, a zatim smo ušli u Plavu džamiju. Uz to što je jako lijepa, puna je de-

talja i zanimljivih povijesnih priča. Jedan detalj koji me je začudio je taj da u visećim lampama drže nojeva jaja, koji svojim specifičnim mirisom djeluju na to da se u džamiji ne skupljaju pauci i ostali insekti, te s toga nema ni paučine. Jedine životinje kojima je dozvoljen pristup džamiji su

mačke, jer se smatraju izuzetno čistima. Obilazak smo završili kod Aja Sofije, koja izgleda stvarno veličanstveno. Kasnije smo otišli u Topkapi palaču. Najviše mi se svidio harem, jer mi je bilo zanimljivo zamisliti kako je tamo nekada izgledao život. Na obližnjem „Seven Hills“ krovnom restoranu uživali smo u turskim delicijama i uživali u prekrasnom pogledu na Istanbul iz ptičje perspektive. Popodne smo po-

sjetili Kapalı čaršiju. To je toliko veliki bazar da se stvarno možeš izgubiti. Prodavači su nudili začine, nakit, tapiseriju, marama, lampe i suvenire... a mirisi i šarene boje bili su svuda oko nas. Večernja šetnja do hotela stvarno nam je godila.

Treći dan smo posjetili Sulejmaniju, jednu od najpoznatijih džamija u Istanbulu, uz mnoštvo povijesnih zanimljivosti i nestvarnim vidikovcem. Nakon toga, spustili smo se do egipatske tržnice koja je puna začina, čajeva i slatkiša. Tada je došao jedan od najljepših trenutaka: dnevna vožnja brodom po Bosporu. Gledati Europu s jedne i Aziju s druge strane bilo je posebno iskustvo. Popodne smo proveli u Galata Portu, pojeli fini turski ručak i probali najbolju kremu od lješnjaka ikada. Kasnije smo obišli Dolmabahce palaču, koja je toliko raskošna da izgleda kao mali Versailles.

Navečer smo opet išli na brod, ali ovaj put na večernju vožnju Bosporom. Brod je bio velik i stvarno lijepo uređen, a tijekom plovidbe poslužili su nam tradicionalnu tursku večeru. Sve je bilo jako ukusno. Dok smo jeli, gledali smo osvijetljeni Istanbul koji je izgledao prekrasno. Nakon večere počeo je folklorni program. Najviše su me se dojmili tradicionalni turski plesovi. Atmosfera je bila vesela i svi su uživali. To mi je bio jedan od najljepših trenutaka cijelog putovanja. U hotel smo se vratili kasno i bili smo stvarno umorni, ali puni novih iskustava.

Četvrti dan smo otišli na azijsku stranu Istanbula. Prešli smo veliki viseći most i već s njega se vidio prekrasan pogled na Bospor. Posjetili smo Çamlica, koja je najveća džamija u turskoj otvorena tek prije četiri godine, odakle je grad izgledao kao na slici. Zatim smo se spustili u četvrti Kadiköy i Bahariye, gdje smo probali najbolju baklavu i kupili nekoliko kutija za doma. Nakon kratkog ručka vratili smo se po stvari i krenuli prema zračnoj luci. Let za Zagreb prošao je brzo, a ja sam još jednom pogledala kroz prozor aviona i pomislila kako je Istanbul stvarno poseban grad.

Ovo putovanje mi je ostalo u jako lijepom sjećanju. Najviše su me oduševile vožnje Bosporom, turska hrana, džamije, energija grada i dobrodošnost ljudi. Iako daleko od doma, osjećala sam se vrlo sigurno i ugodno. Nadam se da ću se jednog dana ponovno vratiti u Istanbul.

Mare Svilan, 8.d.

Sedam nezaboravnih dana u Pölsu

PUTOVANJE JE ZAPOČELO U NEDJELJU UJUTRO KADA SMO SE OKUPILI U BANJOLAMA I UKRCALI U NOVI BUS TE KRENULI PREMA AUSTRIJI. VOŽNJA JE NAJPRIJE BILA UTIŠANA, ALI S VREMENOM SVI SU SE OPUSTILI, A NEKE SMO I OKRUNILI.

Kad smo stigli u hotel, koji je pripadao samo nama, smjestili smo se u sobe i uživali u pogledu na planine, a snijega ni od kud. Dočekalo nas je proljeće.

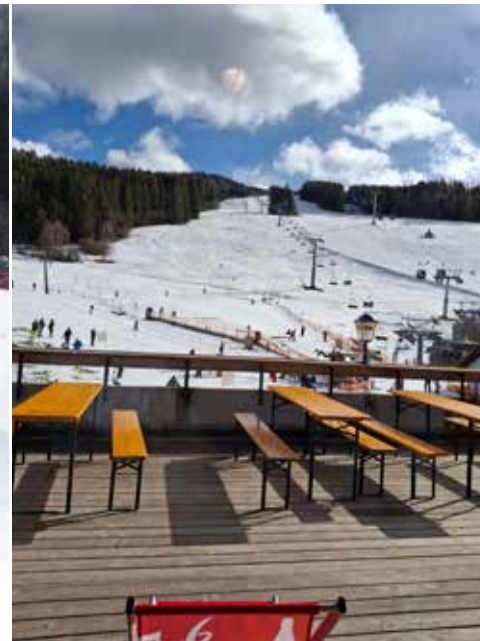
Večeri smo provodili u raznim zabavnim aktivnostima – neki su uživali u kuglanju,

neki su se okušali u golfu, a meni je bio najzanimljiviji LaserTag.

Sljedećeg jutra dočekalo nas je bijelo iznenađenje – snijeg je prekrio cijeli grad. Prva sam se probudila i ugledala bijeli prekrivač koji se pružao pred mojim očima, brzo probudila ostale u sobi i slikala predivan prizor.

Prvog dana skijanja najprije smo se okupili i fotografirali za uspomenu i dugo sjećanje. A onda je započela akcija. Neki su već biliiskusni skijaši, ali većini je ovo bilo prvo

iskustvo na skijama.

Na skijalištu se nalazio restoran gdje smo objedovali, a hrana je bila ukusna, ali za neke zbunjujuće jer nisu bili navikli na te kombinacije okusa.

Mi koji smo znali što radimo, odlazili smo na vrh brda i spuštali se težim stazama. Do vrha smo putovali gondolom.

Prava uzbuđenja počela su kad smo stali na skije. Neki su s lakoćom poletjeli niz padinu, a neki su se odmarali na snijegu. Osjećaj je bio kao iz Disneyevog filma, a mi smo bili oduševljeni neuobičajenim aktivnostima.

Nakon skijaške avanture čekalo nas je slobodno vrijeme prije večere, a nakon večere otišli smo na mini golf. Ludo smo se zabavljali i skupljali poene.

Sljedećeg smo se jutra, nakon doručka, otišli opušati u terme. Uživali smo, kupali se u bazenima, spuštali se toboganom i opušali na ležaljicama u relax zoni. Taj dan nismo skijali, ali nam i nije žao. Dan je bio zabavan, a navečer smo otišli u dom za mlade gdje smo zajedno igrali razne društvene igre uz biljar, stolni nogomet, ping pong...

Ostali dani su nam slično prolazili. Nakon doručka bismo skijali, nekoliko sati, a kasnije su nas čekale razne aktivnosti: kuglanje, Mc Donalds, Laser tag. U petak smo se na stazi jako zabavili jer smo nakon skijanja i sanjkali.

Subota nam je malo drugačije prošla. Ujutro smo posjetili tvornicu celuloze i nakon toga otišli u šoping. Jeeeeej! Raspodijelili smo se u četiri grupe i krenuli. Odlazili smo po trgovinama, gurali se po kabinama za probu odjeće te trošili novce. Umorni smo se vratili u hotel i navečer smo opet otišli u dom za mlade gdje smo se zabavljali zadnju večer. Tamo sam održala govor zahvale u ime učenika i djelatnika naše škole te prevodila riječi gradonačelnika Polsa.

Sljedećeg jutra krenuli smo za Pulu u 9 h. Malo smo kasnili jer su se cure sporije spremale. Vratili smo se s puta puni dojmov, a roditelji su nas dočekali sretni i uzbuđeni. Bio je to tjedan za pamćenje i ostat će mi u lijepoj uspomeni.

Lena Nikolić, 6.b

Skijanje na zimskim praznicima

Ove zimske praznike proveo sam s obitelji u Obertauernu, poznatom skijaškom mjestu u Austriji. Obertauern se nalazi u pokrajini Salzburg, u Alpama, na oko 1740 metara nadmorske visine. To je jedno od najpoznatijih i najsnežnijih skijališta u Austriji, što smo i sami doživjeli tijekom našeg boravka. U ovom planinskom mjestu postoji oko sto kilometara skijaških staza prilagođenih svim skijašima - od početnika do onih iskusnijih. Snijega ima u izobilju, a prirodni snijeg vidi se na svakom koraku. Posebno mi se svidjelo što se ondje nalaze brojne skijaške škole i instruktori koji pomažu djeci i odraslima u učenju prvih skijaških koraka. Skijalište je posebno i po tome što je organizirano tako da se oko njega može napraviti cijeli krug što skijanje čini još zanimljivijim. Staze su dobro uređene, a žičare rade od devet ujutro do četiri popodne, dok se navečer organizira i noćno skijanje. U Obertauernu sam išao u skijašku školu, iznajmio skijašku opremu i kupio skipass. Osim skijanja, u mjestu se mogu vidjeti i zanimljivi detalji vezani uz Beatlese koji su ondje 1965. godine snimali film 'Help'. To daje ovom mjestu posebnu povijesnu zanimljivost. Boravak u Obertauernu bio je nezaboravan, pun lijepih trenutaka, snijega i zabave. Rado bih se ponovno vratio u ovo lijepo planinsko mjesto.

Luka Kumpare, 6.a

Terenska nastava na Kamenjaku

U sklopu zavičajne nastave ove školske godine učenici 3. i 4. razreda PŠ Banjole provode projekt „Vuna“. Tijekom godine filcali su i pleli vunom na različite načine.

Ju Kamenjak omogućila im je prijevoz do Kamenjaka. Uz stručno vodstvo posjetili su boškarine i stado ovaca. Učili su o biljnom i životinjskom svijetu, zaštićenim biljkama, važnosti lokve te saznali koje su dobrobiti ovaca na Kamenjaku.

Nakon što su ih novinari intervjuirali uslijedila je igra, šetnja i uživanje u prirodi.

Učiteljice: Martina Jakovčić i Jasminka Zović

Škola u prirodi – 3. razredi PŠ Banjole, PŠ Ližnjan, PŠ Šišan

Trećaši područnih škola od 20. do 22. svibnja sudjelovali su u trodnevnoj Školi u prirodi – Istra, tijekom koje su kroz putovanja, radionice i terensku nastavu upoznali prirodne ljepote, kulturnu baštinu i povijest Istre. Prvog dana učenici su posjetili Labin, gdje su razgledali stari grad i Narodni muzej te upoznali bogatu rudarsku i kulturnu prošlost ovoga istarskog grada. Nakon toga uslijedio je odlazak u Park prirode

Učka. Šetnjom stazom Vile učkarice učenici su uživali u prirodi i prekrasnim pogledima, a kroz edukativni program saznali su zanimljivosti o divljim zvijerima Učke. Posjetili su i Centar za posjetitelje Poklon, gdje su na interaktivan način učili o biljnom i životinjskom svijetu ovoga područja.

Drugoga dana učenici su obišli Istarski vodovod i jezero Butoniga te doznali koliko je važna zaštita i opskrba pitkom

vodom. Posebno zanimljiv bio je posjet Motovunu uz kostimirano vodstvo koje je učenike vratilo u prošlost i približilo život u srednjem vijeku. Putovanje se nastavilo u Pazinu, gdje su razgledali Etnografski muzej i Državni arhiv, a potom su posjetili i najmanji grad na svijetu – Hum.

Treći dan bio je rezerviran za zapadnu obalu Istre. U Poreču su učenici razgledali Eufrazijevu baziliku, jedan od najvrjednijih kulturno-povijesnih spomenika Hrvatske. Slijedio je posjet jami Baredine koja je učenike oduševila podzemnim svijetom i zanimljivim pričama o nastanku špilje. Tijekom zaustavljanja na vidikovcu učenici su uživali u prekrasnom pogledu na Linski kanal i njegov jedinstveni krajolik, a završetak putovanja obilježio je posjet Rovinju. Ondje su prošetali ulicom Grisija, posjetili Ekomuzej Batana te razgledali Crkvu svete Eufemije.

Uz mnogo smijeha, druženja i novih iskustava, učenici su kroz ovu terensku nastavu učili izvan učionice te stvorili uspomene koje će dugo pamtili.

Učiteljica: Martina Jakovčić

Terenska nastava: Krk, Rijeka

Učenici šestih razreda održali su 21. svibnja terensku nastavu na Krku i u Rijeci koju već tradicionalno provode krajem nastavne godine obuhvaćajući nastavne sadržaje iz Geografije, Povijesti i Hrvatskog jezika.

Svoje su putovanje započeli u Juranđvoru gdje su posjetili crkvicu sv. Lucije i poslušali predavanje o Bašćanskoj ploči, dragom kamenu hrvatske pismenosti. Put ih je zatim odveo na otočić Košljun. Tamo su se upoznali s poviješću otoka i razgledali samostan,

crkvu Navještenja Marijina i Etnografski muzej. U popodnevним satima prošetali su se gradićem Krkom te se uputili u Rijeku, u Vilu Ružić gdje se nalazi Spomenička knjižnica i zbirka Mažuranić-Brlčić-Ružić.

Bilo je to sadržajno i bogato putovanje koje je učenicima približilo glagoljicu kao prvo slavensko pismo, istaklo značaj prvih pisanih spomenika na hrvatskom

jeziku, upoznalo ih s ulogom obitelji Frankopan, benediktinaca i franjevaca u očuvanju pismenosti i vjerskog života u našem Primorju te naglasilo važnost Ivana Mažuranića i njegove unuke Ivane za hrvatsku povijest i književnost.

Terenska nastava opravdala je u potpunosti svoj naziv, ali pored nastavnih sadržaja učenici su imali vremena i za šetnju, druženje i zabavu pa možemo reći da je dan protekao poučno, veselo i uzbudljivo.

VI. a

VI. c

VI. b

Terenska nastava – Aleja glagoljaša

Dana 13.5. 2026. učenici šestih razreda osnovne škole dr. Mate Demarina išli su na terensku nastavu u Aleju glagoljaša. U osam sati autobus je krenuo za gradić Roč. Tamo su prvo posjetili ročku tiskaru, u kojoj su vidjeli „ročku pretiskalnicu“, vjernu kopiju Gutenbergova tiskarskog stroja. Upoznali su se s gospođom Mirjanom Pavletić koja je učenicima pripovijedala o prvim inkunabulama i glagoljašima te glagoljaškoj baštini. Kad su izašli iz tiskare, prošetali su po gradiću te su se uputili prema Humu. Putem su stali i razgledali Uspon istarskog razvoda gdje su se poslikali pored glagoljaških slova. U Humu su rješavali radni listić kako bi provjerili svoje znanje iz povijesti hrvatskoga jezika. Listić su odlično riješili te su zato dobili nagradu – slobodno vrijeme kako bi razgledali najmanji gradić na svijetu i zasladili se sladoledom. Vratili su se sretni, zadovoljni i puni dojmova.

Frida Pola, 6. a

Ljubav pokreće svijet

Ljubavna pjesma za sve uzraste

Kad smo mali bili,
O simpatijama smo lako razgovarali,
Brzo se zaljublivali,
U vrtiću pogleda izmjenjivali.

Svoje prve simpatije nismo zaboravili,
Jer smo se žarko zaljubili,
S vremenom smo se promijenili
I simpatije izmijenili.

Sad o simpatijama ne pričamo često,
Više ih nemamo dvjesto,
Sad je ime naše simpatije tajna,
Držimo ga u sebi jer je kao zvijezda sjajna.

Prava nas ljubav tek negdje čeka,
I kad - tad nas u životu dočeka,
Srce nam od uzbuđenja sjaji
Dok čekamo da se prava ljubav pojavi.

6. b

Saša Ostojić, 8.b

Što je to ljubav?

Ljubav je kad ti srce jače
Lupa
A ljubavne poruke razmjenjuješ
Ispod klupa

Ljubav je kad imaš leptiriće
U stomaku
To je poznata pojava
Svakome đaku

Ljubav je kad stalno misliš
Na simpatiju,
A manje na školu i
Geografiju

Ljubav je svačiji raj,
Kutak sreće,
U njemu svatko traži
Nešto od sebe veće

VOLIM TE
Velika je ljubav
O kojoj govorim
Lako i tiho
Ime njeno se pojavilo
Među mojim snovima

Tamo daleko, na kraju dana,
Eno, čeka me LJUBAV!

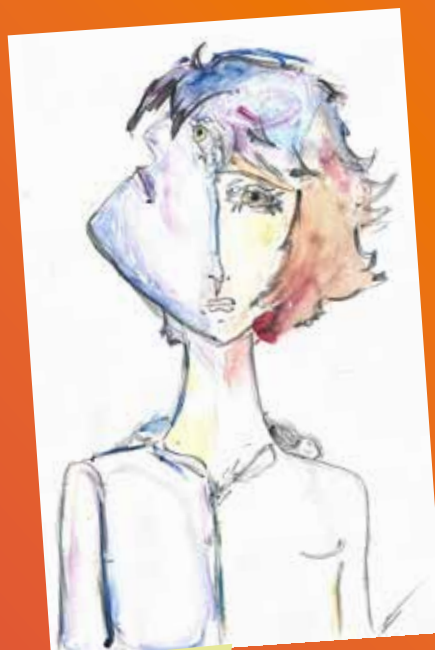
Novinarska grupa

Zaljubljen do ušiju

Ljubavni leptirići se jave,
Dječjim ljubavima se bave,
Dođu iznenada bez najave,
Njima vladaju ljubavi prave.

Kad djeca postanu ljudi mladi,
Razgovaraju o Gucci i Pradi.
Tada zaljubljeni do ušiju postanu ludi,
Zaljubljenost se u njima snažno budi.

Aleksandar Meden, 6.a

Mia Šipić, 8.c

Zaljubljen do ušiju

Kad si do ušiju zaljubljen
Nekako sve gledaš s vedrije strane,
Svojoj simpatiji ne vidiš mane
I ljubav ti u srce naglo bane.

Ljubav prema simpatiji noću će te mučiti,
Ali će te to strpljenju naučiti.
A ako ti simpatija ljubav ne uzvati,
Tvoja duša još mjesecima pati.

Frida Pola, 6. a
Katarina Savić, 6. a

Ena Lana Ereš, 8.c

Leana Skoko, 8.c

Darija Vesić, 8.d

Drage naše, starinske beside

I ča sad?

Zazvonilo je za zadnji put.
Školska vrata se zapiru.
Osan lit smo tote bili,
skupa se smijali, kantali i plakali.
A sad pensamo kamo će nas ovi
vitar mladosti povesti...

I ča sad?
Mati je puna škrbi, a meni srce tuče.
Nis više bez brige kako jučer.

I ča sad?
Kuraja ćemo si dati
I na noven mistu foši
Jopet se skupa najiti.

Mare Svilan, 8. d

Ulika moga dide

U korti moga dide
Već sto lit reste.
Pogrbljena od starosti,
Štufa od dugih dani
i još dužih noći.
Svakega jutra domisli se mladosti
i opet čeka da joj dica dođu
povidati kako jin je bilo u školi.
Zajno joj bude bolje,
Dica je od samoće liče,
U njenom staren srcu
Zbude malu iskru sriće.

Frida Pola, 6. a

Takuin vajk pun šoldi

Moja baba ima
Takuin vajk pun šoldi,
Poli nje nikada ni prazan.
Magari jeno malo munide za kruh.

Kad gre u butigu,
Rano ujutro se pronta,
Učini špežu
I donese baren jenu čikulatu za mene.

Baba svoj takuin vajka spravi u kašetin,
Ma kad god nikemu u fameji tribaju šoldi,
Zajno ga zvadi
I veselo nan ga posudi.

A mi dobro znamo
Da joj ga nikada ne tornamo.
Dorijan Kostešić, 6. b

Hiža moje babe

Kad moja baba čisti hižu,
Cili dan si uzme dela.
Čin se dignu, u ruke čepa metlu,
Krupu, močo,
Pak počne od kužine,
Od kamare do kamare,
Valje do špajze.

Ne ferma se anke za užinu.
Poli nje sve mora biti čisto i luštro
Kako kaplja dažda.

Side tek kada sunce pade,
skuha si kafe
i kuntento gleda kako joj je hiža čista.

Dorijan Kostešić, 6. b

Moja baba

Moja baba sidi, malo povida,
Svaka njena rič doboko pade u moje srce.
Kad me vidi, zasvitli joj se oko,
Kako sunce kad gre po nebu visoko, visoko.

Na škanjiću sidi dan po dan.
Život joj je brzo pasa, kako san.
Ruke joj znaju više od knjig,
U njen je skupljen trud i život pun brig.

Ni bogata, ni glasna ni,
Ma srce joj je veće od svih.
Hiža je njena puna dobrote,
Ča drži zide od trde, istarske grote.

Marta Benčić, 6. b

Leana Skoko, 8.c

Čarolija prirode

Jesensko čudo

Kad jesen stigne,
ljetno nestane
Boji sve u tonove –
žute, smeđe, crvene.

Grožđe zori
S planine se ori:
„Dolazi jesen!“

S grana drveća
čuje se pjesma
lišća.

Na kraju dana
sunce utone
u jesenski
san.

Anabel Matijaš, 5.a

Kišni dan

Kišni dan je dan
Kada oblaci plaču.

Kapljice lupaju
TUN, TUN, TUN po
Prozorima

Grmljavina ljuto
Tutnji u daljini.

Vjetar glasno zavija,
Snažno ljuđa visoke
Krošnje čempresa.

Katarina Savić, 6.a

Haiku

Vani je kiša.
Nebo je puno oblaka.
Božji je to plač.
Lovro Radošević, 6.a

Stiže proljeće,
Šarenilo prirode.
Sunce se smiješi.
Vita Radolović, 6.a

PROLJETNE ZAGONETKE

Cvijet koji se u rano proljeće budi
Tri bijele latice pod zelenom kapicom krije
I za suncem žudi
Da ga svojom toplinom ogrije.

(visibaba)

U gustim krošnjama
Mirisni grozdovi se njišu,
Na tankim granama
Sitne žute kuglice čekaju proljetnu kišu.

(mimoza)

Lucia Koroman

5.b?

Leon Reljanović, 5.b

Sven Sergo, 5.b

PRIČAMO PRIČE

Zaboravljena knjiga

U maloj školskoj knjižnici na rubu grada, na visokoj polici ležala je prašnjava knjiga običnih, smeđih korica. Na jednakim policama pored nje bijahu raspoređene brojne lektire. One su se svakoga mjeseca posuđivale i točno se znalo kad će koja knjiga doći na red.

“Njih barem netko lista, čita”, tužno je mislila knjiga.

“Ovdje sam već petnaest godina, a nitko me dosad nije pročitao.”

To je, nažalost, bila istina. Sve njene susjede barem su jednom bile posuđene, a ona ni jedanput. Knjiga bijaše svakim danom sve potištenija i sve tužnija. Bojale se da ju ne zamijene jer je to već vidjela kod drugih knjiga. Po policama se pročulo da nepročitane i pohabane knjige zatvore u kutije i pošalju u OTPIS. Sve su se knjige bojale OTPISA. Dani su prolazili i prolazili, a jedna je knjiga sve više strahovala da možda više nikad neće vidjeti svoje prijatelje, ovaj prostor, a ponajviše ovu policu koja joj je oduvijek bila utjeha.

To se nije dogodilo sve do jednog tmurnog, kišnog dana kad je knjižničarka izjavila da mora maknuti pokoju knjigu s polica kako bi na njih stavila nove, tek tiskane knjige. I tako je naša knjiga znala da joj više nema spasa.

Kutija je narednih dana stajala pored vrata knjižnice čekajući da ju odnesu u tamni školski podrum.

Jednog je jutro zadrijemala kad, tako čekajući, osjeti neko škakljanje. Otvari oči i ugleda lice plavokose djevojčice, kako ju s radošću promatra. Prvi put netko ju je prolistao s veseljem. Knjižničarka je djevojčici koja je redovito dolazila u knjižnicu ponudila knjigu iz otpisa. Djevojčica nije ni pogledala ostale knjige, ova joj se odmah svjdjela. Bila je to ljubav na prvi pogled.

Djevojčica je, stigavši kući, odmah uzela knjigu u ruke. Nježno je otvorila prvu stranicu i sa zanimanjem počela čitati, a naša je knjiga znala da je u tom trenutku pronašla topli dom.

Vita Radošević, 6. a

Samoća

Noć u mom selu miriše na zaborav. Svak je ulica utihla, svaki je prozor zatvoren. Samo tišina diše, polako, kao da se boji probuditi uspavani svijet.

Vjetar jedini podiže glas. Grane visokih krošanja šapuću jedna drugoj tajne koje više nikome nisu važne. Mjesec se skriva iza oblaka kao da ni on ne želi biti ovdje.

Ja hodam, ali iza sebe ne ostavljam trag. Kuće šute. Ceste ne pamte moje korake. Sve nestaje u noći osim mene. Ja hodam, osluškujem, iščekujem... premda još ni sama ne znam što.

Darija Vesić, 8. d

Borba za pravdu...vrijedi li?

Pitanje vrijedi li se boriti za pravde i onda kada izgledi nisu na našoj strani jedno je od najtežih moralnih pitanja. U svakodnevnom životu često vidimo nepravdu: netko je krivo optužen, netko ismijava slabijeg, a ponekad odrasli donose odluke koje nisu poštene. U tim trenucima pitamo se ima li smisla boriti se kad je jasno da će borba biti izgubljena. Ipak, kroz povijest ljudi su shvatili da borba za pravdu ima vrijednost koja ne ovisi samo o rezultatu.

Ponajprije, borba za pravde oblikuje karakter. Kada se zauzmemo za ono što je ispravno, čak ako i izgubimo, pokazujemo hrabrost, poštenje i moralnu snagu. Takve se osobine ne uče iz pobjede, nego iz toga da se usudimo reći „ovo nije u redu“, pa i kad smo pritom sami.

Nadalje, borba protiv nepravde može potaknuti promjenu u budućnosti, čak ako je u sadašnjem trenutku ne vidimo. Mnogi ljudi koji su se borili za ljudska prava ili slobodu nisu doživjeli pobjedu, ali bez njihove borbe kasnije pobjede ne bi bile moguće. Ponekad je dovoljno da jedna osoba digne glas da bi i drugi dobili hrabrost učiniti isto.

Borba za pravdu šalje poruku da ne prihvaćamo nepravdu kao nešto normalno. Kada šutimo, nepravda se širi. Kada se borimo, makar i bez izgleda za pobjedu, pokazujemo da postoje granice koje nitko ne bi trebao prelaziti.

S druge strane, postoje situacije kada borba može biti opasna ili potpuno uzaludna. Ljudi ponekad nastradaju boreći se protiv moćnijih, a rezultat se ipak ne promijeni. Neki smatraju da treba birati bitke i da treba razmišljati o posljedicama.

ma, a ne samo o idealima. Ponekad je mudrije potražiti pomoć, pokrenuti postupak putem institucija ili pričekati bolji trenutak. Nije kukavičluk biti oprezan, to je ponekad samo znak razuma. Stvarnost nije crno-bijela. Nisu sve borbe iste. Ali jedno je sigurno: ako se borimo za pravdu samo kada je lako pobijediti, onda to nije hrabrost, nego interes. Prava je borba ona u kojoj braniš ono što je ispravno znajući da nećeš dobiti aplauz ni nagradu. Često upravo te „izgubljene“ borbe ostave najveći trag, jer pokazuju koliko čovjek cijeni istinu, poštenje i ljudsko dostojanstvo. Čak ako i ne uspijemo u nakani, mijenjamo sebe, a ponekad i one koji nas gledaju.

Borba za pravdu vrijedi i kada nemamo izgleda pobijediti jer pobjeda nije jedini oblik uspjeha. Vrijednost se nalazi u tome da ostanemo vjerni sebi, svojim moralnim načelima i ljudskosti. Kada se zauzmemo za ono što je ispravno, čak ako i izgubimo, dokazujemo da pravda i dobrota još uvijek imaju svoje glasnike. A svaka mala borba čuva svijet od toga da postane mjesto u kojem je nepravda normalna. Ponekad ne pobijedimo, ali ostanemo ljudi. I to je najveća pobjeda

Darija Vesić, 8. d

Zimska noć

Zalepršale bijele kristalne iskrice,
rasule se, zaigrale u noćnoj tmini,
zablistale poput sitnih dragulja,
poletjele u zagrljaj zimi.

Nebom leti bezbroj stakalaca.

Dok mjesečeva svjetlost obasjava
daleke krovove,
dok bijeli brjegov snivaju
mirne snove,
u toplom domu,
dječak
kroz prozor s čežnjom gleda,
nestrpljivo čeka igru
i jutro prepuno snijega i leda.

Vita Radošević, 6. b

Snjegović Snješko

Snjegović Snješko čudan stvor je, znaju svi,
Samo zimi on se pojavi jer vrućinu ne voli.
Snjegović Snješko nije lik iz bajke tek,
Kako oživi čaroliju, djeca znaju oduvijek.

Na glavi lonac nosi on i to mu je čar,
Pa lako s nama zapleše mada stoljeća je star.
Snjegović Snješko nije varka, nije trik.
Mjesto nosa ima mrkvicu - sve u svemu
zgodan lik!

Marija Savić, 7. b

Intervju s učiteljem Matejom Perkovićem

Znamo da ste bili učenik naše škole. Kakve uspomene vas vezuju za našu školu?

Vežu me toliko lijepe uspomene da sam se odlučio vratiti.

Koji vam je bio najomiljeniji predmet?

Omiljeni predmet mi je bila Tjelesna i zdravstvena kultura.

Kojih učitelja se posebno sjećate?

Sjećam se učiteljice Dženane Svičarović, učiteljice Danče Banković, koju sam i naslijedio nakon njezina odlaska u mirovinu, te učitelja s kojima sada radim.

Jeste li ikada sudjelovali na nekim natjecanjima vezana uz školu?

Sudjelovao sam na sportskim natjecanjima u nogometu.

Tko su vam sportski uzori?

Luka Modrić.

OVE JE ŠKOLSKE GODINE U NAŠOJ ŠKOLI POČEO RADITI NOVI UČITELJ TJELESNE I ZDRAVSTVENE KULTURE. UČITELJ JE JAKO SIMPATIČAN I ODLIČAN JE U RADU S UČENICIMA, UČENICI SU GA ODMAH PRIHVATILI I ZAVOLJELI. HTJELI SMO NEŠTO VIŠE SAZNATI O NJEMU, POSEBNO ZATO ŠTO JE BIVŠI UČENIK NAŠE ŠKOLE, STOGA SMO GA POZVALI NA RAZGOVOR, A ON SE RADO ODAZVAO.

Koju ste srednju školu završili?

Završio sam Školu primijenjenih umjetnosti i dizajna Pula.

Gdje ste studirali?

Studirao sam na Kineziološkom fakultetu u Zagrebu.

Zašto ste odlučili postati učitelj Tjelesne i zdravstvene kulture?

Jer sam u sportu otkad sam počeo hodati te sam htio prenijeti svoje znanje mladima.

Jeste li se ikada htjeli baviti nečim drugim?

Htio sam biti profesionalni nogometaš.

Bavite li se još nekim poslom? Kojim? Gdje?

Radim u Centru 'Liče Faraguna' Labin i kao trener u NK Banjole.

Volite li putovati?

Volim i trebao bih više putovati.

Koje je najzanimljivije mjesto koje ste ikada posjetili?

Norveška.

Imate li kućnog ljubimca? Kojeg? Kako se zove?

Imam psa. Zove se Lisa jer izgleda kao lisica.

Što volite raditi u slobodno vrijeme?

Volim odmarati, družiti se s obitelji, psom i vježbati.

Imamo još nekoliko pitanja za kraj. Izaberite jedan od dva pojma.

Planine	More
Zima	Ljeto
Rukomet	Nogomet
Dinamo	Hajduk
Meso	Riba
Rock	Pop
Film	Knjiga
Vino	Pivo

Imate li neku motivirajuću poruku za naše učenike?

BUDI UPORAN I OSTVARIT ĆEŠ SVOJE SNOVE.

Učitelju Mateju želimo puno uspjeha u radu i puno odličnih sportskih rezultata!

Lena Nikolić, 6. b, Frida Pola, 6. a

Intervju s učiteljicom Doris Bilić

OVE JE ŠKOLSKE GODINE U NAŠOJ ŠKOLI POČELA RADITI NOVA UČITELJICA POVIJESTI. NA SATU POVIJESTI NAM JE ZANIMLJIVO I SVI SMO UČITELJICU ODLIČNO PRIHVATILI. TO JE BIO RAZLOG DA JE ZAMOLIMO ZA INTERVJU I PITAMO JE O DOJMOVIMA O NAŠOJ ŠKOLI I UČENICIMA TE SAZNAMO PONEŠTO O NJOJ.

Topalović koja mi je predavala Tehniku kulture. Bilo je tu i drugih učitelja, kao Jelena Benčić, Nenad Radola, Gordana Juršić Kopčić, a najgoreg učitelja zaista nisam imala.

4. Zašto ste odlučili postati učiteljica Povijesti i tko Vas je na to potaknuo?

Odlučila sam postati učiteljica jer jako volim raditi s djecom, a za studij Povijesti potaknula me učiteljica Nataša Šupljikac koja mi je predavala u sedmom i osmom

učenja koji donosi sa sobom.

6. Koju ste srednju školu završili i gdje ste studirali?

Srednju ekonomsku školu, a studirala sam na Sveučilištu Juraj Dobrila u Puli.

7. U kojim školama još radite?

U Vodnjanu, Puli i Vižinadi.

8. Volite li putovati?

Naravno, volim putovati, a najviše se volim vraćati u grad Beč.

Koju ste osnovnu školu pohađali?

Pohađala sam Osnovnu školu Juršići, malu školu koja se nalazi u blizini moga sela Režanci.

Koji su vam bili najdraži predmeti?

Najdraži predmet bio mi je Tjelesni koji mi je predavao pokojni učitelj Josip Bohucki.

3. Koji su vam učitelji bili najbolji, a koji najgori?

Najbolji učitelji bili su mi Dženana Svičarović koja mi je predavala Matematiku i Fiziku, Tinu Ribić koja mi je predavala Hrvatski jezik i moja razrednica Antica

razredu. Sviđalo mi se kako ona prenosi znanje o povijesti, ali oduvijek me zanimala i povijest mog kraja, obitelji, predaka...Od ranog djetinjstva pratila sam televizijske emisije koje su informirale o povijesti, od TV kalendara do dnevnika i dokumentarnih emisija.

5. Jeste li ikada vodili učenike na natjecanja iz povijesti?

Da, vodila sam učenike na različita natjecanja, školska i županijska, ali posebno bih izdvojila kviz Krasna zemlja koji se svake godine održava u drugom istarskom mjestu i posebno je zanimljiv zbog svoje organizacije i novog načina

9. Što Vam je draže, knjiga ili film?

Draži mi je film, a najdraži su mi Bilježnica i Legenda o jeseni.

10. Imate li neki hobi?

U slobodno vrijeme planinarim.

11. Imate li neku poruku za naše učenike?

Želim svim učenicima poručiti da budu uporni u ostvarenju svojih ciljeva i da kroz život idu s vjerom u sebe.

Učiteljici želimo još puno lijepih putovanja i sretan nastavak rada u našoj školi!

Frida Pola, Vita Radošević, 6. a

Intervju s učiteljicom Prirode Sanjom Štern – Vukotić

POČETKOM OVE GODINE STIGLA NAM JE NOVA UČITELJICA IZ PRIRODE. IAKO NAM NE PREDAJE, PRIVUKLA NAM JE PAŽNJU ZA VRIJEME ODMORA SVOJOM VEDROM POJAVOM, ZATO SMO ODLUČILI SAZNATI NEŠTO VIŠE O NJOJ.

Što ste studirali i zašto ste taj studij odabrali?

Studirala sam biologiju na Prirodoslovnom-matematičkom fakultetu u Zagrebu, odabrala sam zato što volim prirodu, životinje i biljke.

Koliko dugo radite u školi i zašto ste odabrali zanimanje učiteljice iz Prirode?

Radim već 31 godinu u školi jer sam se kao mala djevojčica voljela igrati učiteljice i škole.

Kako vam je u našoj školi, u kojim školama još radite i je li vam to naporno?

Radim u 3 škole koje su dosta udaljene jedna od druge, u Motovunu, i u Pazinu. Jako puno putujem i to mi je jako naporno, moram priznati da mi je nekako u Medulinu najljepše.

Koje učitelje pamтите iz osnovne škole i po čemu?

Pamtim učiteljicu iz Engleskog jezika jer je jako dobro predavala, učiteljicu iz Matematike jer je bila smiješna, učiteljicu iz Hrvatskog jezika jer nam je lijepo predavala i jer se lijepo oblačila.

Nosite li lijepe uspomene iz osnovne škole i sjećate li se svojih prijatelja?

Nemam baš puno uspomena, ali sjećam se da je bilo lijepo.

Koju ste srednju školu završili? Je li vam bio težak prijelaz iz osnovne u srednju školu?

Ja sam završila Medicinsku srednju školu. Da, bilo mi je teško jer je u srednjoj školi sve bilo puno strože i bilo je puno novih predmeta.

Jeste li se u djetinjstvu bavili nekim sportom?

Nažalost nisam jer sam imala jako teški prijelom ruke, ali sam nadoknadila to kasnije.

Imate li kakav hobi kojim se bavite u slobodno vrijeme?

Hobi mi je eko vrtlarenje, a uz to čitam, družim se s prijateljima, šećem, volim kuhati.

Imate li kućnog ljubimca?

Imam kobilu, kozu, 2 psa, 2 mačke. Imali smo koke, ali ih više nemamo.

Koja Vam je najdraža knjiga?

Najdraža knjiga mi je Sadako hoće živjeti, jako je potresna i jako me se dojmila.

Koji vam je najdraži film?

Gospodar prstenova, ali samo 1. dio, a sve poslije mi je malo previše ratnički.

Koji vam je najdraži sport?

Skijanje.

Vaš najdraži pjevač / pjevačica?

Annie Lennox

Najdraži glumac / glumica?

Al Pacino

Vaša najdraža vrsta biljke?

Tulipan, suncokret...

Vaše najdraže voće?

Borovnice.

Vaša najdraža boja?

Plava.

Koji je vas životni san koji još niste ostvarili?

Putovanje u Japan, zbog svoje najdraže knjige.

Mia Roce i Katarina Savić, 6.a

OVE ŠKOLSKJE GODINE STIGLA NAM JE U ŠKOLU NOVA PEDAGOGINJA. RADO NAS JE PRIMILA U TRENUTKU KAD JE IMALA SLOBODNOG VREMENA DA NAM ODGOVORI NA PAR PITANJA.

Intervju s pedagoginjom Marijom Ivezić

Koju ste osnovnu i srednju školu završili te gdje ste studirali?

Završila sam Osnovnu školu Nikole Tesle u Gračacu. Srednju sam školu završila u Puli, Jezičnu gimnaziju. Fakultet, preddiplomski studij, završila sam u Rijeci te diplomski u Zagrebu.

Jeste li voljeli školu?

Jesam, jako sam voljela školu.

Kakvi ste bili kao dijete?

Kao dijete bila sam povučena i sramežljiva, ali sam se voljela družiti. Svirala sam klavir, bila odgovorna te nisam voljela sport.

Koji vam je bio omiljeni predmet?

Imala sam dva zemljopis i matematika.

Kojim ste se poslom u životu do sad bavili?

Radila sam kao pedagoginja, rekruterica i u prodaji u marketingu.

Zašto ste odlučili postati pedagoginja?

Uvijek me zanimala psihologija te kako ljudi funkcioniraju, kako donose odluke, zašto ih donose.

Što je najljepše, a što najteže u vašem poslu?

Najteže mi je kada je netko tužan ili kad mu se desi nešto neugodno, a ja ne mogu uvijek pomoći. Najljepše mi je kad zapravo kad nekome mogu pomoći te ga usrećiti.

Imate li kućne ljubimce?

Nemam, no roditelji mog dečka imaju psa po imenu Nina pa ju nekad posudimo za šetnju.

Kakvu biste poruku prenijeli učenicima?

Prenijela bih poruku DA SE SVE MOŽE RIJEŠITI.

Tena Figurić, Lena Nikolić, 6. b

NAŠI USPJEŠNICI

NAŠI SU UČENICI OVE GODINE SUDJELOVALI NA MNOGIM ŽUPANIJSKIM NATJECANJIMA I POSTIGLI NIZ ZAPAŽENIH REZULTATA. ČESTITAMO SVIM UČENICIMA I NJIHOVIM MENTORIMA NA VELIKOM RADU, TRUDU I ENTUZIJAZMU KOJIM PRILAZE UČENJU I STJECANJU DODATNIH ZNANJA IZ RAZNIH OBRAZOVNIH PODRUČJA.

Hrvatski jezik

Marija Savić, 7. b, 7. mj.
Mentorica: Tina Ribić

Ema Zidarić, 8. a, 7. mj.
Mentorica: Deborah Brajković

Matematika:

Aleksandar Meden, 6. a, 5. mj.
Mentorica: Anamarija Božić

Njemački jezik:

Dajana Nikolić, 8. a, 2. mj.
Luka Medić – 8. b, 5. mj.
Saša Ostojić – 8. b, 7. mj.
Mentorica: Danijela Lončarić

Darija Vesić, 8. d, 3. mj.
Nikol Mitrović, 8. d, 6. mj.
Mentorica: Ileana Rinaldis

Lara Danielli, 8. c, 4. mj.
Mentorica: Vesna Borzić

Engleski jezik:

Saša Ostojić, 8. b, 3. mj.
Mentorica: Jasna Buić-Andrić

Talijanski jezik:

Gabriel Demarin, 8. b, 3. mj.
Mentorica: Laura Privrat

Biologija:

Nikola Grakalić, 8. a, 6. mj.
Mentorica: Natalija Zoričić

Kemija:

Leona Bebek, 7. a, 5. mj.
Valerija Hrytsaienka, 7. c, 11. mj.
Mentorica: Darinka Tuzlić

Geografija:

Leona Bebek, 7. a, 1. mj.
Mentorica: Kristina Tominić

Tehnička kultura:

Lovro Radošević, 6. a, 6. mj.
Mentorica: Hatka Adrović

Modelarska liga:

Parovi:
Lovro Radošević, 6. a i
Ivan Zgrablić, 5. a, 4. mj.
Aurora Milekić, 6. a i Frida Pola, 6. a, 4. mj.
Mentorica: Hatka Adrović

13. Robotrka na prstenac:

Ekipa Tehničari:
Arthur Tanushaj, 5. c, Ivan Zgrablić, 5. a i
Jakov Zgrablić, 7. b, 10. mj.
Mentorica: Hatka Adrović

Ekipa Tri digitalca:
David Miroslavljević, 5. c, Leon Ferlin, 5. a
i Lukas Ferlin, 3. r., 3. mj.
Mentor: Dragan Pantić

Informatika:

Leona Bebek, 7. a, 7. mj.
Mentorica: Nataša Kukolja

Katolički vjeronauk:

Vjeronaučna olimpijada
Josip Crnobori, Marija Savić, Leona
Bebek, Maja Slijepčević, 3. mj.
Mentorica: Marina Šnobl

LidraNo, literarno stvaralaštvo:

Darija Vesić, 8. d
Mentorica: Tina Ribić

Grupa Crvenog križa,

4. mj. na Gradskom natjecanju, Pula
Mentorica: Laura Privrat

Curčak

Vjeronaučna olimpijada – županijsko natjecanje

Osnovna škola Joakima Rakovca iz Svetog Lovreča bila je ovogodišnji domaćin Županijskog natjecanja iz vjeronauka. Natjecanje je održano na blagdan sv. Josipa zaštitnika svih Očeva.

Natjecatelje, mentore i ostale uzvanike pozdravio je ravnatelj OŠ Joakima Rakovca, Mladen Majušević, koji je u prigodnom obraćanju pohvalio sve natjecatelje i njihove mentore na radu i trudu te im se zahvalio što svojim hvalevrijednim osobinama, u prečesto mračnome svijetu, predstavljaju istinsko svjetlo nade u bolje sutra.

Naši učenici Josip Crnobori, Marija Savić, Leona Bebek i Maja Slijepčević su u ekipnome natjecanju osvojili izvrsno treće mjesto, na čemu im od srca čestitamo! Bravo!

Vjeroučiteljica: Marina Šnobl

USPJESI NA SPORTSKIM NATJECANJIMA

1. mjesto na Međuopćinskom prvenstvu u futsalu za učenice do 6. razreda

1. mjesto na Županijskom prvenstvu u futsalu za učenice do 6. razreda

2. mjesto na Poluzavršnici Državnog prvenstva u futsalu za učenice do 6. razreda

1. mjesto na Županijskom prvenstvu u nogometu za učenice do 6. razreda

3. mjesto na Poluzavršnici Državnog prvenstva u futsalu za učenice do 6. razreda

Učenice: Nika Milivojević, Ema Babić, Lena Nikolić, Julija Luisa Dajković, Andrea Volf, Milica Bisić, Letizia Marai, Kristina Galešić, Diana Loren Kuhne, Gabriela Josipović, Laura Dorčić.

1. mjesto na Međuopćinskom prvenstvu u futsalu za učenice do 8. razreda

1. mjesto na Županijskom prvenstvu u futsalu za učenice do 8. razreda

3. mjesto na Državnom prvenstvu u futsalu za učenice do 8. razreda

Učenice: Sara Soldo, Jana Rogalski, Anka Oros, Marija Božić, Nika Milivojević, Ema Babić, Lena Nikolić, Andrea Volf, Milica Bisić.

1. mjesto na Međuopćinskom prvenstvu u futsalu za učenice do 8. razreda

3. mjesto na Županijskom prvenstvu u futsalu za učenice do 8. razreda

Učenici: Stjepan Bebek, Filip Cvjetković, Mario Pavičić, Leonard Knezović, Maer Bulešić, Jakov Zgrablić, Lek Lekaj, Noah Jadreško, Gledjo Aliaj, Mateo Cvjetković, Josip Tolić.

1. mjesto na Međuopćinskom prvenstvu u futsalu za učenike do 6. razreda

5. mjesto na Županijskom prvenstvu u futsalu za učenike do 6. razreda

4. mjesto na Županijskom prvenstvu u nogometu za učenike do 6. razreda

Učenici: Josip Tolić, David Damian Kuhne, Mate Manu Sinošić, Lovro Porobić, Rafael Ukotić, Aleksandar Meden, David Lorencin, Ivan Zgrablić, Niko Blašković, Gordan Milivojević, Vito Skoko, Bruno Poldrugo.

1. mjesto na Međuopćinskom prvenstvu u krosu za učenice do 8. razreda

8. mjesto na Županijskom prvenstvu u krosu za učenice do 8. razreda

Učenici: Stjepan Bebek, Mario Pavičić, Gledjo Aliaj, Leonid Grden.

1. mjesto na Međuopćinskom prvenstvu u krosu za učenice do 8. razreda

Učenice: Anka Oros, Jana Rogalski, Ana Lorencin, Tijana Škorić.

2. mjesto na Međuopćinskom prvenstvu u krosu za učenice do 6. razreda

Učenice: Katarina Savić, Ema Babić, Milica Bisić, Andrea Volf.

4. mjesto na Županijskom prvenstvu u krosu za učenice do 8. razreda

Učenice: Anka Oros, Jana Rogalski, Katarina Savić, Ema Babić.

9. mjesto na Županijskom prvenstvu u plesu za učenice do 8. razreda

Učenice: Marija Savić, Matea Gomojić, Matea Nujić, Lana Varelja, Mia Roce, Katarina Savić.

3. mjesto na Županijskom prvenstvu u odbojki na pijesku za učenice do 8. razreda

Učenice: Patricia Crnobori, Chiara Vasić, Emma Fitisova, Arina Melnikova, Sara Lešina.

Mentori: Igor Buić i Matej Perković

Dalmacija na naš način

KAŽU DA SE U OSMOM RAZREDU SVE VRTI OKO ZADNJIH STVARI. ZADNJI TESTOVI, ZADNJI ODMORI, PA TAKO I NAŠA ZADNJA ZAJEDNIČKA ESKURZIJA. PLAN JE BIO JASAN: ČETIRI DANA, TRI GRADA I MORE USPOMENA...

prvi dan: Krenuli smo rano iz Medulina, a atmosfera u busu je bila sve samo ne tiha. Čim smo izašli na autoput, krenula je naša playlista. Puštali smo najjaču zabavnu muziku, svi smo pjevali u glas (neki i vrištali), a zvučnici su radili preko vremena dok smo putovali prema Zadr. Dok je vodičkinja kasnije pričala o povijesti crkve sv. Donata, pola razreda je zapravo još uvijek pjevušilo refrene iz busa, a druga polovica je radila savršen selfie na lokaciji Pozdravu Suncu. Nakon toga smo produžili do Šibenika i smjestili se u hotel s četiri zvjezdice. To je značilo samo jedno – odmah smo testirali hotelski disk, a profesori su

već prve večeri shvatili da od spavanja neće biti ništa.

drugi dan: Drugi dan smo iz Šibenika zapalili za Split. Put do tamo smo opet preživjeli uz domaće hitove koji su se orili iz busa, pa nam ni gužva u prometu nije smetala. Dioklecijanova palača je stvarno impresivna, ali mislim da smo se najduže zadržali kod kipa Grgura Ninskog. Svi smo mu trljali palac za sreću. Nakon ručka uslijedio je vrhunac – Poljud. Dok su dečki zamišljali da zabijaju golove, mi smo ostale tražile najbolji sladoled i kavu u gradu. Navečer smo se vratili u naš Šibenik na još jednu rundu druženja uz DJ-a.

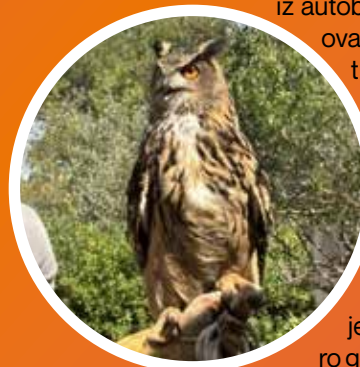
treći dan: E, treći dan je bio show. Prvo smo posjetili Sokolarski centar Dubrava kod Šibenika. Imali smo priliku osjetiti kako je držati sokola na svojoj ruci, ali najbolje je bilo gledati Luku kako se smrznuo kad mu je sokol sletio na ruku.

Onda smo krenuli prema slapovima Krke. Dan je bio savršen, sunce je pržilo, a mi smo u kratkim majicama bili spremni za najbolje fotke kod Skradinskog buka. I onda, kao u filmu – usred sunčanog dana, bez ijednog oblaka, krenuo je takav potop da smo u pet sekundi bili mokri do kože! Svi smo trčali i vrištali, a na kraju smo onako mokri produžili do Skradina. To malo mjesto nas je skroz oduševilo onim uskim ulicama, a miris domaće hrane nas je malo utješio nakon što smo se cijelim putem do tamo cijedili od kiše. To popodne u Skradinu je nekako bilo najopuštenije, bez žurbe i vodiča.

četvrti dan: Zadnji dan smo napokon detaljno obišli sam centar Šibenika. Katedrala sv. Jakova je top, a najzabavnije je bilo tražiti lica na fasadi koja sliče na ljude iz našeg razreda. Nakon šetnje šibenskim ulicama i zadnjeg zajedničkog ručka, krenuli smo polako prema Istri.

Povratak je bio najluđi! Iako smo bili premoreni, nismo gasili muziku cijelim putem. Bus se tresao od pjevanja, a mi smo pokušavali produžiti te zadnje zajedničke sate. Kad smo napokon ugleдали Medulin, nikome nije bilo do izlaska iz autobusa. Shvatili smo da ovaj izlet nećemo pamtiti samo po hotelu, Poljudu ili onom smiješnom potopu na Krki, nego po tome što smo ta četiri dana bili baš onakvi kakvi jesmo... najbolja ekipa! Iako je osnovna škola skoro gotova, ovaj ćemo izlet čuvati kao najljepšu uspomenu na naše zajedničko odrastanje. Bila je to najbolja moguća završnica za naš osmi razred, ispunjena smijehom i prijateljstvom koje ćemo pamtiti zauvijek.

Daria Šebalj i Mare Svilan, 8.d

Ekskurzija koju ću pamtiti

Na našu ekskurziju u Dalmaciju krenuli smo 8. travnja rano ujutro. Okupili smo se ispred Plodina, smjestili u autobus, upoznali našeg vodiča Hrvoja, koji nas je vodio kroz cijelo putovanje, te spremni i veseli krenuli na putovanje za pamćenje.

Prva destinacija bio je Zadar, u koji smo stigli u podne te nas je tamo dočekala vodičkinja koja nas je provela po starom gradu pa do raznih crkvi uključujući crkvu sv. Donata te Morske orgulje gdje smo slušali prekrasnu harmoniju koju su stvarale. Sva tri dana bilo je lijepo i sunčano vrijeme. Nakon obilaska ručali smo u starom gradu. Brzo smo pojeli jer su nam učitelji obećali slobodno vrijeme, tako da smo se razišli svatko na svoju stranu. Neki su šetali po rivi uz more, drugi su uživali u sladoledu i razgledavajući Zadar. Uz dobro društvo vrijeme brzo prođe i tako je došao kraj našem slobodnom vremenu. Sljedeća destinacija bio je Sokolarski centar u kojem borave zbrinute i oporavljene ptice. On se nalazi u blizini Šibenika pa smo se duže vozili. Dočekao nas je vodič Ante koji nam je predstavio Gizma – sovu ušaru. Njega je čovjek uzeo iz gnijezda, a kad je narastao postao je agresivniji te je premješten u kavez za kokoši. Zabrinuti ljudi pozvali su Sokolarski centar i oni su ga spasili. Poslušali smo još i predavanje o drugim pticama te krenuli prema hotelu u Šibeniku. Nakon što smo pustili kofere u sobe, otišli

smo na večeru pa u disko. Brzo smo se vratili u sobe jer nam je bilo dosadno. Družili smo se po sobama bez mobitela jer su nam ih učitelji uzeli što nije bilo loše. Spavali smo jako kratko jer smo dugo ostali budni, a rano smo ustali za doručak. Nakon doručka uputili smo se za Split. On mi je bio najzanimljiviji. U Splitu nas je dočekao vodič koji nas je vodio po starom gradu, u Dioklecijanovu palaču, te nas upoznao sa splitskim znamenitostima. Krenuli smo prema Poljudu gdje smo i ručali te obišli stadioni i trofeje koje je klub osvojio tijekom povijesti. Bili smo u sobi za novinare i na travnjaku, a tamo smo se i fotografirali. U hotel smo stigli dosta rano pa smo se prošetali uz more do prekrasnog etno hotela. David i Nikola su se čak okupali u moru. Nakon večere smo se vratili na plažu gdje smo se svi zajedno družili. Netko iz hotela se žalio da smo preglasni pa smo išli na razgovor s učiteljima, ali su nas ipak na kraju pustili da se družimo po sobama. Ujutro nas je čekao odlazak u Šibenik. Uputili smo se u razgledavanje, a Katedrala sv. Jakova je najljepša građevina koju smo vidjeli. U povratku smo obišli slapove Krke koji su prekrasni. Krenuli smo umorni i puni dojmova prema Medulinu. Svima nam je bilo lijepo i nismo htjeli da se završi.

Chiara Vasić, 8.b

Sretno, osmaši!

8.a

8.b

8.c

8.d

8.a

1. Arta Asani
2. Antonio Bernobić
3. David Bobić
4. Timon Bogojević
5. Maer Bulešić
6. Paola Črnac
7. Eva Filipović
8. Ana Gornik
9. Nikola Grakalić
10. Nikola Hirjovati
11. Ivor Knežević
12. Luka Laginja
13. Ana Lorencin
14. Antonio Mišta
15. Evolet Moratto
16. Dajana Nikolić
17. Erin Pliško
18. Mihael Radić
19. Filip Rojnić
20. Sara Soldo
21. Tijana Škorić
22. Chiara Zenzerović
23. Ema Zidarić

Razrednica:
Jasna Buić - Andrić

8.b

1. Stjepan Bebek
2. Gabriel Demarin
3. Sara Grahović
4. Ana Igić
5. Eric Ilisić
6. Leonard Knezović
7. Lucas Kolar
8. Katja Kurdija
9. Marsela Lekaj
10. Luka Medić
11. Gabriela Nuić
12. Andy Orlić
13. Saša Ostojić
14. David Reljanović
15. Mauro Tadić
16. Chiara Vasić
17. Živković Natali
18. Živković Noel

Razrednica:
Laura Privrat

8.c

1. Frana Broznić
2. Patricia Crnobori
3. Filip Cvjetković
4. Leo Černjul
5. Lara Danielli
6. Ena Lana Ereš
7. Dominik Galešić
8. Matija Ilić
9. Nina Jovanovski
10. Lovre Kirac
11. Erik Krtalić
12. Maksim Novak
13. Nikola Eugen Pintur
14. Marin Poldrugo
15. Ivana Porobić
16. Dante Sinošić
17. Leana Skoko
18. Nika Šestan
19. Mia Šipić
20. Ema Titulić
21. Mario Vuković

Razrednica:
Vesna Borzić

8.d

1. Nikolina Dijaneš
2. Karlo Horina
3. Katja Kostešić
4. Luka Kovač
5. Anton Mandić
6. Filip Mandić
7. Ugo Milevoj
8. Paris Imanuel Miličević
9. Nikol Mitrović
10. Ema Mizdarić
11. Mario Pavičić
12. Filip Pilat
13. Ivano Pivaš
14. Jana Rogalski
15. Mare Svilan
16. Daria Šebalj
17. Darija Vesić

Razrednik:
Miroslav Šop - Kebert

Čvrčak